Mar Casas o l´autoexigència

El regidor de Comunicació de Figueres parla de la dimissió de la seva companya de Govern

Francesc Cruanyes, regidor de Comunicació.

FRANCESC CRUANYES

Em sap greu per ella, pel govern, per l'Ajuntament i per Figueres, sobretot per la ciutat. I em sap greu per mi, per tot el que en podria haver après. La renúncia de Mar Casas com a regidora de la ciutat és una mala notícia per a l'Administració i per als administrats, gosaria dir que és una pèssima notícia per al sistema, convençut que molts antisistema també hi podrien estar d'acord. Potser és que sóc un romàntic que s'entesta a creure en les persones més que en els clubs d'idea fàcil, en la vàlua individual que suma més que en el col·lectiu que fagocita, el dogma, la secta. No ho dic per la formació en la qual milita la Mar, prou transversal, plural, heterogènia. Va per als que no es poden estalviar la crítica a partir de l'etiqueta, per damunt dels valors. Va pels demagogs i populistes que fan bandera contra els sous legítims, ben suats, i condemnen la política a ser arcàdia interessada de rics, a esdevenir refugi de mediocres amb pretensions poc modestes. Als antípodes d'això, la Mar que he conegut al consistori era equilibri perfecte de formació, professionalitat i lliurament apassionat per al bé col·lectiu. Tossuda, permeable a la crítica. Dialogant, ferma en les convicccions. I forta. Sota l'aparença d'una fragilitat física enganyosa, un cap preparat per a la batalla. El cos ha dit prou? Només ella sap com esmerça les forces i com les pot o les vol dosificar. Que no continuï no vol dir que abandoni res, simplement aposta per l'honestedat pròpia. D'altres vies trobarà per ensinistrar-nos en aquesta àrea que en diem educació, que n'hauríem de dir ensenyament, perquè d'educats se suposa que ja en sortim de casa. Ningú no és imprescindible, és clar, del primer al darrer de la llista, i segur que els que la substitueixin faran bé el seu paper. Tanmateix, en aquest articlot no volia sinó honorar dues grans virtuts que ha de tenir tot aspirant a exercir de càrrec electe: la primera, presentar-se, compromís. La darrera, saber plegar per iniciativa pròpia, sense fer escarafalls, quan l'autoexigència supera els límits que un mateix s'imposa. La Mar té aquests mèrits, i molts més.

Font del document:
http://www.emporda.info/opinio/2016/04/06/mar-casas-lautoexigencia/309286.html?utm_source=rss